

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 773

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 noiembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.026 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2-3	Decizia nr. 1.216 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	14-15
Decizia nr. 1.092 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 1.220 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului	15-17
Decizia nr. 1.109 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	4-6	Decizia nr. 1.221 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137, art. 141, art. 145 și art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	17-18
Decizia nr. 1.110 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	6-8	Decizia nr. 1.222 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	18-20
Decizia nr. 1.125 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	8-9	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.150 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	10-11	1.081. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 975/2002 privind atestarea domeniului public al județului Covasna, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Covasna	20
Decizia nr. 1.186 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	11-12	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE	
Decizia nr. 1.210 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă	13-14	17. — Hotărâre privind aprobarea Normei nr. 10/2011 pentru modificarea și completarea Normei nr. 22/2009 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat	21-28
		ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
		129. — Hotărâre pentru aprobarea normei „Garanții EXIMBANK în numele și în contul statului” (NI-GAR-10-II/0)	29-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.026**

din 14 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. d)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială Mak Epe Import-Export Comercial and Construction OG Garments 33 L Byron din Salonic, Grecia, în Dosarul nr. 1.864/40/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.864/40/2008, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 pct. 1 lit. d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Mak Epe Import-Export Comercial and Construction OG Garments 33 L Byron din Salonic, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței nr. 1.262 din 8 decembrie 2009 a Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal prin care s-a respins cererea de excludere a asociatului Societatea Comercială „Mozaic” — S.R.L. din Botoșani din Societatea Comercială „Mak Mold” — S.R.L. din Botoșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă dreptul părților litigante la un proces echitabil, creând totodată un cadru favorabil discriminării pe criteriul funcției.

De asemenea, în opinia autorului excepției, restricția prevăzută de Legea societăților comerciale limitează dreptul asociaților majoritari, care nu îndeplinesc funcții de administrare, să decidă asupra activității economice a propriei firme și asupra politicilor de administrare ale acesteia. Acest lucru se întâmplă în condițiile în care, deși există identitate de fapt între administrator și persoana juridică asociată, nu pot obține concursul coercitiv al statului pentru îndepărtarea asociatului

care a acționat în sensul fraudării intereselor celorlalți asociați, alții decât propria-i firmă asociată.

Autorul consideră că legiuitorul ar trebui să prevadă și împrejurarea în care o persoană juridică cu asociat unic, și care este și administrator, devine asociată la o societate comercială cu răspundere limitată, în care administrator este aceeași persoană, astfel încât de acest text de lege să se poată prevala și asociații aflați în situația sa.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul conținut: „(1) Poate fi exclus din societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată: [...] d) asociatul administrator care comite fraudă în dauna societății sau se servește de semnătura socială sau de capitalul social în folosul lui sau al altora.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 40 privind dreptul la asociere, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției, prin criticile formulate, solicită extinderea dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990 și la alte situații neprevăzute în text, în sensul adăugării în cuprinsul acestuia și a altor cazuri în care asociatul administrator ar putea fi exclus din societate.

Or, așa după cum Curtea Constituțională a reținut în mod constant, acceptarea acestor critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”, și dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora

„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială Mak Epe Import-Export Comercial and Construction OG Garments 33 L Byron din Salonic, Grecia, în Dosarul nr. 1.864/40/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.092

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Murariu (fostă Vornicu) în Dosarul nr. 3.502/245/2007 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.880D/2010.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției avocatul Laurențiu Trifan, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu prevede limitele în care se poate realiza aderarea la apelul părții adverse. Deși aderarea la apel se face după curgerea termenului de apel, se ajunge practic la reformarea hotărârii chiar împotriva apelantului principal, ajungându-se astfel la o lipsă de echitate în procesul civil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că nu pot fi reținute cele susținute de autorul excepției, scopul aderării la apel fiind tocmai reformarea hotărârii

primei instanțe. Textul de lege criticat reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. În final arată că autorul excepției tinde să solicite verificarea interpretării și aplicării legii, ceea ce nu intră în competența instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.502/245/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Murariu (fostă Vornicu) într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei decizii civile pronunțate de Tribunalul Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat, prin posibilitatea acordată intimatului de a adera la apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie, care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe, încalcă principiul egalității în drepturi. De asemenea, textul de lege criticat contravine și dreptului părților la un proces echitabil consacrat de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 293 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Intimatul este în drept, chiar după împlinirea termenului de apel, să adere la apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie, care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe. Cererea se poate face până la prima zi de înfățișare.*”

Dacă apelantul principal își retrage apelul sau dacă acesta este respins ca tardiv, ca inadmisibil ori pentru alte motive care nu implică cercetarea fondului, aderarea la apel prevăzută la alin. 1 rămâne fără efecte. Cu toate acestea, dacă aderarea s-a făcut înăuntrul termenului de apel, ea se consideră apel principal.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Murariu (fostă Vornicu) în Dosarul nr. 3.502/245/2007 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.109

din 8 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ

nr. 554/2004, excepție ridicată de primarul orașului Pucioasa în Dosarul nr. 599/120/2010 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului nr. 4.071D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 637 din 3 octombrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 599/120/2010, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de primarul orașului Pucioasa într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării unei dispoziții emise de acesta.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prerogativa recunoscută instanței de contencios administrativ de a suspenda actele autorității administrative echivalează cu încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, de vreme ce toate actele puterii executive pot fi anihilate de către puterea judecătorească, astfel că această putere ajunge fără substanță. Precizează că această susținere este întărită și de principiile prezumției de legalitate și executării din oficiu de care se bucură actele administrative.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, suspendarea unui act administrativ fiind o măsură excepțională ce se dispune atunci când există o îndoială cu privire la legalitatea sau oportunitatea actului și determină încetarea temporară a producerii efectelor juridice ale acestuia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Din examinarea notelor scrise aflate la dosarul cauzei, precum și a încheierii de

sesizare a Curții Constituționale rezultă că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit exclusiv de posibilitatea suspendării executării actului administrativ, prevăzută prin alin. (1) al art. 14, nu și de normele procedurale cuprinse în celelalte alineate. Prin urmare, Curtea apreciază că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie numai dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care are următorul cuprins:

— Art. 14: „(1) *În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat oferă persoanei care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral posibilitatea de a solicita instanței să dispună suspendarea executării acestuia. În acest scop, judecătorul va aprecia cu privire la necesitatea măsurii, în urma analizării îndeplinirii condițiilor menționate în textul de lege criticat. Astfel, instanța va verifica mai întâi dacă a fost inițiată procedura prealabilă în fața autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare potrivit art. 7 din aceeași lege — aceasta reprezentând o condiție de formă —, iar apoi va aprecia dacă sunt întrunite și cele două cerințe de fond referitoare la existența cazului bine justificat și la necesitatea prevenirii unei pagube iminente. Întrucât acești termeni sunt definiți și caracterizați chiar prin lege, instanța dispune de repere clare pentru aprecierea necesității suspendării executării actului administrativ. Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) lit. ș) și t) din Legea nr. 554/2004, prin *pagubă iminentă* se înțelege prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, iar *cazurile bine justificate* sunt acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ. Măsura se justifică prin nevoia asigurării unui just echilibru între interesul particular și cel general și, având în vedere aceste prevederi legale, instanța va putea să dispună suspendarea executării actului administrativ fără ca în acest fel să impiezeze asupra exigențelor impuse de respectarea principiului separației și echilibrului puterilor. Prin Decizia nr. 700 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, Curtea a reamintit că acesta „presupune existența unui control reciproc între puterile statului sub aspectul exercitării în conformitate cu legea a atribuțiilor lor specifice, acesta fiind un mecanism specific statului de drept și democratic pentru evitarea abuzurilor din partea uneia sau alteia dintre puterile statului”. Or, în cazul contenciosului administrativ, controlul reciproc reprezintă cea fațetă a principiului enunțat în art. 1 alin. (4) din Constituție, care legitimează atât controlul legalității actelor administrative emise de diverse autorități publice, cât și suspendarea punerii în executare a acestora, cu finalitatea prevenirii producerii unor consecințe negative care nu ar mai putea fi reparate sau înlăturate în ipoteza admiterii acțiunii în anularea actului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de primarul orașului Pucioasa în Dosarul nr. 599/120/2010 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.110

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Societatea Comercială „Apaterm” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 1.183/233/2010 al Judecătoria Galați, și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.077D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se face apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 4.191D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Judecătoria Galați — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 24.379/233/2009 al acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 4.077D/2010 și nr. 4.191D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 4.191D/2010 la Dosarul nr. 4.077D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu aduce atingere dispozițiilor art. 44 din Constituție. În subsidiar, arată că autorul excepției tinde, în esență, la modificarea reglementării supuse controlului de constituționalitate, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.183/233/2010, și Încheierea din 17 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 24.379/233/2009, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Apaterm” — S.A. din Galați, precum și de către instanța de judecată, din oficiu, în cauze civile având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 sunt neconstituționale, întrucât prin redactarea actuală a textului de lege criticat se instituie o inegalitate de tratament și o aplicare discriminatorie a legii, în sensul că legiuitorul nu a avut în vedere decât relația contractuală dintre asociațiile de proprietari/locatari și societatea furnizoare de servicii. Or, Societatea Comercială „Apaterm” — SA are doar calitatea de distribuitor, și nu de furnizor de servicii. Așa fiind, autorii apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și alin. (3) și art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât anulează un drept de creață ce reprezintă un „bun” în sensul prevăzut de art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, totodată, „introduc o discriminare de tratament între consumatorul final

asociație — furnizor de servicii, pe de o parte, și furnizor de servicii — furnizor de materii prime, pe de altă parte”.

Judecătoria Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 sunt neconstituționale, întrucât reglementarea criticată contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și celor ale art. 44 alin. (1) și (3), precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 sunt constituționale. În acest sens, arată că reglementarea criticată nu contravine normelor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (3) și art. 53, și nici art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precizând totodată că dispozițiile art. 16 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 20 iulie 2010.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

„Art. II: (1) Proprietarii care își achită integral cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi scutiți de la plata penalităților generate de suma restantă cu titlu de bază. Prin cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari se înțelege datoria cu titlu de bază fără suma rezultată din penalități.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și chiriașilor care dețin spațiu locativ în baza unui contract de închiriere cu autoritățile administrației publice locale, centrale sau cu orice instituție a statului.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică familiilor al căror venit net minim lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, nu depășește suma de 1.000 lei.

(4) Sumele cu titlu de penalități datorate către asociațiile de proprietari, anulate conform prezentei legi, vor fi anulate și din obligațiile contractuale existente între asociațiile de proprietari și societatea furnizoare de servicii.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (3) referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 816 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011.

Prin această decizie, Curtea a reținut că scopul reglementării legale criticate „este acela de a se asigura plata la termen a prestațiilor de servicii comunitare de utilitate publică [...], de către toți beneficiarii, problema fiind de interes general. Intervenția legiuitorului în acest domeniu este justificată nu numai pentru instituirea de măsuri de protecție socială, dar și pentru faptul că acești operatori economici sunt regii autonome de stat. În aceste condiții, beneficiarii acestor scutiri sunt stimulați să achite cotele de întreținere curentă pentru serviciile prestate de către furnizori.”

De asemenea, Curtea a constatat că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia prevederile de lege criticate contravin art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 26 septembrie 2000, pronunțată în Cauza *King și alții versus Marea Britanie*, interpretând înțelesurile noțiunilor de „bunuri” și „proprietate”, a statuat că nu pot fi considerate un bun, în sensul convenției, câștigurile viitoare, decât de la momentul la care sunt percepute ori există deja o creanță executorie.

Prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, Curtea Constituțională a reținut că „principiul egalității cetățenilor, [...], se aplică și persoanelor juridice, în măsura în care prin intermediul acestora cetățenii își exercită un drept constituțional”. Or, criticile formulate de autorii excepției nu se referă la exercitarea unui astfel de drept, ci au în vedere raporturile juridice dintre consumatorul final, asociație și furnizor de servicii, pe de o parte, și furnizor de servicii și furnizor de materii prime, pe de altă parte. Prin urmare, Curtea apreciază că dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

Curtea constată că, prin reglementarea criticată, proprietarii și chiriașii ce dețin spațiu locativ în baza unui contract de închiriere cu autoritățile administrației publice locale, centrale sau cu orice instituție a statului, care își achită integral cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt scutiți de la plata penalităților generate de suma restantă cu titlu de bază. Această măsură instituită de legiuitor vizează doar familiile al căror venit net minim lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, nu depășește suma de 1.000 lei, și a fost adoptată în concordanță cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 47 din Legea fundamentală, referitoare la caracterul social al statului, respectiv la obligația acestuia de a asigura, prin luarea unor măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, dreptul la un nivel de trai decent al cetățenilor.

Totodată, Curtea reține că art. II din Legea nr. 175/2010 are o aplicare limitată în timp, fiind reglementat un termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a legii, și anume perioada cuprinsă între 23 iulie 2010—23 iulie 2011. În acest termen, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de lege, legiuitorul cere ca orice locatar/proprietar care înregistrează restanțe la plata datoriei curente și a penalităților generate de suma restantă cu titlu de bază, să fie obligat să își achite integral cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari.

Prin cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari se înțelege datoria cu titlu de bază, fără suma rezultată din penalități. Aceste sume cuprind inclusiv cheltuielile

pe consumuri individuale ale proprietarilor, cheltuielile pe beneficiari, aferente serviciilor individuale ale proprietarilor, dar gestionate financiar prin intermediul asociației de proprietari, cheltuielile pe consumatori tehnici, precum și orice alte cheltuieli/obligații financiare ale asociației sau membrilor acesteia, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 230/2007.

Cât privește penalitățile generate de suma restantă cu titlu de bază, legiuitorul face trimitere la penalitățile calculate potrivit cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari, până

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată Societatea Comercială „Apaterm” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 1.183/233/2010 al Judecătoriai Galați, precum și de către Judecătoria Galați — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 24.379/233/2009 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.125

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Alexandru Vâscu — Președinte al Asociației „Pro Adevăr”, în Dosarul nr. 3.588/84/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.620D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.588/84/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul-petent Alexandru Vâscu — Președinte al Asociației „Pro Adevăr”, în contradictoriu cu Consiliul Superior al Magistraturii, într-o cauză având ca obiect comunicare informații de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece cuvântul „plângere” cuprins de acestea are o conotație penală; or, art. 21 din Legea nr. 544/2001 prevede răspunderea disciplinară, iar nu penală a celui vinovat de nerespectarea dispozițiilor Legii nr. 544/2001. Prin refuzul de a i se comunica informații de interes public, părții vătămate i se încalcă dreptul la un proces echitabil.

Totodată, arată că, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate; or, legiuitorul trebuia să oblige instanța, indiferent de gradul acesteia, să judece legal o plângere depusă de o persoană fizică sau

juridică, astfel ca prin hotărârea ce o va pronunța să oblige pârâta să comunice informațiile de interes public solicitate.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu obstrucționează în niciun fel dreptul persoanei interesate de a se adresa instanței de judecată pentru apărarea și recunoașterea drepturilor sale prevăzute de Legea nr. 544/2001, nefiind încălcat nici dreptul la un proces echitabil. Principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea oricărei persoane interesate de a utiliza procedurile instituite de legiuitor, în formele și modalitățile în care sunt edictate. În acest sens a statuat și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 407/2004, nr. 568/2006 și nr. 1.175/2007.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 22 alin. (1) și (2):

„(1) În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

(2) Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16

alin. (2) potrivit căroră „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la art. 7, 8, 10 și 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 15 din Carta drepturilor și libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 427 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 28 mai 2007.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că prin deciziile nr. 407 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.112 din 27 noiembrie 2004, și nr. 568 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 1 noiembrie 2006, respingând excepțiile, a statuat, în esență, că textul de lege criticat nu împiedică persoana interesată de a se adresa instanței de judecată pentru apărarea sau recunoașterea drepturilor sale prevăzute de Legea nr. 544/2001. De asemenea, s-a mai reținut că textele criticate dau expresie dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar cu privire la problema compatibilității unor proceduri speciale sau a particularităților procedurale pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părților cu principiul liberului acces la justiție, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, Curtea Constituțională a statuat că „*este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. (...) Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege*”.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la celelalte susțineri ale autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căroră legiuitorul trebuia să stabilească obligația instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să oblige pârâta să comunice informațiile de interes public solicitate, Curtea reține că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Alexandru Vâscu — Președinte al Asociației „Pro Adevăr”, în Dosarul nr. 3.588/84/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.150

din 13 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c)
din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria
Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața
sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987
nr. 341/2004**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Ioan Pricop, prin mandatar Mircea Munteanu, în Dosarul nr. 6.743/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.740D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aspectele criticate privesc aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.743/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**, excepție ridicată de Ioan Pricop, prin mandatar Mircea Munteanu, într-un litigiu de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „atribuirea unei suprafețe de teren intravilan în suprafață de 100 m² cu interdicția înstrăinării pe o perioadă de 10 ani contravine prevederilor Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, în care se prevede că suprafața minimă construibilă este de 150 m²”.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât motivarea acesteia privește necorelarea prevederilor de lege

criticate cu prevederile din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși instanța de judecată a sesizat Curtea cu neconstituționalitatea prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, în realitate obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie doar prevederile art. 5 alin. (1) lit. c) din această lege.

Acest text de lege are următorul conținut:

„(1) *Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi: [...]*

c) cumpărarea sau închirierea cu prioritate, fără licitație, din fondul de stat, a unui spațiu comercial sau de prestări servicii corespunzător, cu o suprafață utilă de până la 100 m², inclusiv în indiviziune, sau concesionarea ori închirierea cu prioritate, fără licitație, a unei suprafețe de teren de până la 100 m² din domeniul public pentru construirea unui spațiu comercial sau de prestări servicii, cu o clauză de neînstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că, de fapt, acestea vizează necorelarea între prevederile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, potrivit căroră suprafața minimă construibilă este de 150 m², și prevederile de lege criticate, potrivit căroră beneficiarilor Legii

nr. 341/2004 li se atribuie teren intravilan în suprafață de numai 100 m².

Aceste susțineri, însă, nu pot fi primite, întrucât, în temeiul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

funcționarea Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea lui cu dispozițiile sau cu principiile Constituției pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Ioan Pricop, prin mandatar Mircea Munteanu, în Dosarul nr. 6.743/30/2010 al Tribunalului Timiș – Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.186

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldopan” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 6.145/40/2005 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 509D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, în privința Legii nr. 64/1995, întrucât aceasta a fost abrogată, iar în privința Legii nr. 85/2006, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.145/40/2005, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldopan” S.A. din Botoșani într-o cauză având ca obiect procedura insolvenței conform Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că dispozițiile legilor criticate aduc atingere art. 24 și 124 din Constituție, întrucât procedura depunerii și judecării cererii creditorilor pentru deschiderea procedurii insolvenței, stabilită de textele de lege mai sus menționate, creează o gravă inegalitate între poziția în fața instanței a acestor creditori și poziția debitorului împotriva căruia se cere deschiderea procedurii insolvenței. De asemenea, autorul excepției arată că aceste acte normative încalcă și prevederile constituționale ale art. 44 și 45, deoarece declararea automată a stării de insolvență duce la o instabilitate a raporturilor comerciale, fiind astfel încălcat dreptul la proprietate și dreptul la liberă inițiativă.

Mai mult, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că cele două acte normative criticate ar fi trebuit să prevadă cel puțin încă o condiție pentru ca o societate comercială sau alt

operator economic să se găsească în stare de insolvență, și anume imposibilitatea operatorului economic de a-și continua activitatea în mod profitabil.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate privind prevederile Legii nr. 64/1995 este inadmisibilă, pe motivul că aceasta este abrogată, iar cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 85/2006, consideră că aceasta este neîntemeiată, întrucât niciun text al acestui act normativ nu îngreșește dreptul de apărare al debitorului, nu pune debitorul pentru care se solicită deschiderea procedurii de insolvență într-o poziție inferioară față de creditorul solicitant și nici nu încalcă în vreun fel dreptul la liberă inițiativă al acestuia. De asemenea, procedurile stabilite de lege nu atrag automat deschiderea procedurii de insolvență și nu încalcă în vreun fel direct dreptul de proprietate al debitorului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004 și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 privitor la libertatea economică și art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Deși cererea de deschidere a procedurii a fost introdusă în temeiul Legii nr. 64/1995, reglementare legală care nu mai este în vigoare, fiind abrogată prin Capitolul VI, art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, procedura generală de insolvență a fost deschisă în temeiul Legii nr. 85/2006. Prin urmare, Legea nr. 64/1995 nu are legătură cu soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, prezenta excepție urmând a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei dispoziții legale „care are legătură cu soluționarea cauzei”.

2. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, autorul cere, de fapt, completarea prevederilor legale, în sensul că legea „ar trebui să prevadă cel puțin încă o condiție pentru ca o societate comercială sau alt operator economic să se găsească în stare de insolvență, și anume imposibilitatea operatorului economic de a-și continua activitatea în mod profitabil”, condiție care ar trebui dovedită de către creditor în momentul depunerii cererii pentru deschiderea procedurii insolvenței. Or, Curtea constată că asemenea susțineri, care vizează practic modificarea Legii nr. 85/2006 în sensul dorit de autorul excepției, excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și ale Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldopan” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 6.145/40/2005 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.210

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Șandor în Dosarul nr. 1.713/33/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.223D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor depuse la dosar de către părțile Ioana Șandor, Maria Șandor, Alexandru Șandor, Pavel Șandor, Ilie Grigore Șandor și Claudia Adriana Opreș, prin care aceștia solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.713/33/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Maria Șandor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate dau posibilitatea reclamantului „de a fi apărat direct de instanța de judecată” prin disjungerea, suspendarea sau realizarea unui conflict negativ de competență, ceea ce determină o încălcare a principiului soluționării cauzelor într-un termen rezonabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă prin raportare la prevederile art. 21 din Legea fundamentală. Dispozițiile de lege referitoare la conflictul de competență și procedura soluționării acestuia, precum și disjungerea cauzelor constituie norme de procedură

pentru asigurarea unei bune administrări a justiției, adoptate de legiuitor în temeiul art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege, iar împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. În continuare, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 721/2007 și nr. 254/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de părți, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 20 pct. 2: *„Există conflict de competență: [...] 2. când două sau mai multe instanțe, prin hotărâri irevocabile s-au declarat necompetente de a judeca aceeași pricină.”;*

— Art. 21: *„Instanța, înaintea căreia s-a ivit conflictul de competență, va suspenda din oficiu orice altă procedură și va înainta dosarul instanței în drept să hotărască asupra conflictului.”;*

— Art. 165: *„În orice stare a judecății se pot despărți pricinile întrunite, dacă instanța socotește că numai una din ele este în stare de a fi judecată.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 par.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură a căror edictare reprezintă, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, atributul exclusiv al legiuitorului, care poate reglementa competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, atâta vreme cât își subordonează acest demers normelor și principiilor constituționale. Or, în speță nu poate fi reținută încălcarea vreunui text constituțional.

De asemenea, Curtea constată că măsurile referitoare la disjungerea cauzelor, precum și la înaintarea dosarului instanței în drept să hotărască asupra conflictului de competență sunt dispuse de instanța de judecată și în interesul unei bune judecăți a cauzelor și a unei mai bune administrări a justiției, fără a se încălca prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Dispozițiile de lege criticate nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale

instituite prin lege, contribuind totodată și la evitarea tergiversării în soluționarea cauzei.

De altfel, în cazul unui conflict negativ de competență, instanța este ținută de respectarea dispozițiilor legale care

prevăd competența materială, în caz contrar hotărârea sa fiind lovită de nulitate absolută, potrivit art. 105 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 pct. 2, art. 21 și art. 165 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Șandor în Dosarul nr. 1.713/33/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.216

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Master House Grup” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 34.162/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.315D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 167/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 34.162/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția**

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Master House Grup” — S.R.L. din Otopeni într-o cauză ce are ca obiect soluționarea pe calea ordonanței președințiale a unei cauze comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși prevederile art. 132 din Legea nr. 31/1990 dispun că hotărârile luate de adunarea generală sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra, prevederile art. 133 din aceeași lege creează un regim juridic derogatoriu și privilegiat pentru asociații/acționarii care nu au luat parte la AGA sau au votat contra, deoarece aceștia pot solicita suspendarea hotărârii atacate, pe calea ordonanței președințiale. Astfel, se ajunge la discriminarea asociațiilor/acționarilor majoritari față de cei minoritari, suspendarea executării hotărârii AGA lezând și dreptul la apărare al asociațiilor/acționarilor care au adoptat hotărârea.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu următorul conținut: „Art. 133. — (1) Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.

(3) Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al excepției de neconstituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași texte din Constituție. Astfel, prin decizii precum Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, sau Decizia

nr. 488 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.000 din 10 noiembrie 2005, Curtea, respingând criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, a reținut că „dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare”. De asemenea, Curtea a arătat că „art. 133 alin. (1) și (2) din legea criticată permite instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale”, iar „depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective”.

De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 10 aprilie 2006, Curtea a statuat că nici critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 din Legea nr. 31/1990, în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituție, nu poate fi reținută, deoarece prin procedura reglementată de art. 133 din Legea nr. 31/1990 este posibilă, în calea de atac a recursului, examinarea ordonanței de suspendare, atât sub aspectul legalității, cât și al temeiniciei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Master House Grup” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 34.162/3/2010 Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.220

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător

Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Florin Dumitru Birsila în Dosarul nr. 13.170/325/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.453D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 832/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.170/325/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**, excepție ridicată de Florin Dumitru Birsila într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unui recurs promovat împotriva unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat recunoaște calitatea de titlu executoriu unui înscris, cum este contractul de împrumut încheiat de o instituție de credit și o persoană fizică sau juridică, fără ca acest act să fi fost supus unei minime analize a legalității. Astfel, textul criticat dă dreptul de a fi cerută executarea silită direct în temeiul contractului, fără a fi necesară altă formalitate.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 18 iulie 2007. Textul criticat are următorul conținut: „*Contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit constituie titluri executorii.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 832 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2008, a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 372 din Codul de procedură civilă, executarea silită se realizează în temeiul hotărârilor judecătorești și al înscrisurilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a constitui titluri executorii. Așa fiind, prevederile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 nu aduc nimic nou, ci se limitează să dea expresie, într-un domeniu particular, reglementării cu caracter general, adoptată de legiuitor în limitele competenței sale constituționale.

Curtea a constatat că, în materia la care se referă excepția de neconstituționalitate, calificarea contractelor încheiate de o instituție de credit, care constată o creanță certă, lichidă și exigibilă ca fiind titluri executorii, a fost determinată de necesitatea valorificării cu celeritate a respectivei creanțe, fără a afecta în acest mod vreun drept fundamental al părților. O asemenea concluzie este impusă de împrejurarea că prin încheierea unor asemenea contracte se dă expresie, într-o formă specifică, acordului de voință al părților cu privire la clauzele acolo stipulate, pe care părțile și le însușesc în mod liber și se obligă să le respecte.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului liberului acces la justiție, Curtea a reținut că, în măsura în care contractul de credit sau contractul de garanție reală sau personală sunt puse în executare silită, potrivit art. 399 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, acestea pot face obiectul unei contestații la executare. În aceste condiții, Curtea a considerat nefondată susținerea autorilor excepției potrivit căreia, sub imperiul reglementării deduse controlului, contractul încheiat de către instituția de credit scapă controlului instanțelor judecătorești. Mai mult, cu această ocazie, dat fiind că executarea se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, contestatorul are posibilitatea de a invoca inclusiv apărări de fond, împrejurare care este de natură a-i garanta dreptul la un proces echitabil.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Florin Dumitru Birsila în Dosarul nr. 13.170/325/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.221

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137, art. 141, art. 145 și art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137, art. 141, art. 145 și art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Balassy Andras în Dosarul nr. 4.295/305/2010 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.458D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autorul excepției prin care acesta solicită admiterea criticii de neconstituționalitate și judecarea în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 519/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.295/305/2010, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137, art. 141, art. 145 și art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Balassy Andras într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „prin titlul executoriu se aduce atingere proprietății private a celui împotriva căruia este emis acest titlu”, astfel că se ajunge la o încălcare a prevederilor constituționale ale art. 44. Această încălcare este evidentă cu atât mai mult cu cât titlul executoriu nu este reprezentat de o hotărâre judecătorească.

Judecătoria Sfântu Gheorghe, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate reprezintă norme coercitive, instituind reguli procedurale pentru debitorul care nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale. Procedura contestației la executare asigură suficiente garanții pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a obține anularea sau încetarea acesteia, iar în cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseși și al anulării titlului executoriu, persoanei îndreptățite i se restituie suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire. De asemenea, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.291/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 137, art. 141, art. 145 și art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare. Aceste texte de lege se referă la executarea silită în cazul debitorilor solidari, titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite, somația și executarea silită prin poprire a sumelor ce se cuvin creditorilor.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) și (9) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 372 din Codul de procedură civilă, executarea silită se realizează în temeiul hotărârilor judecătorești și al înscrisurilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a constitui titluri executorii. În domeniul fiscal, titlul de creanță fiscal devine *ope legis* titlu executoriu, dându-se astfel expresie, într-un domeniu particular, reglementării cu caracter general, adoptată de legiuitor în limitele competenței sale constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137, art. 141, art. 145 și art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Balassy Andras în Dosarul nr. 4.295/305/2010 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.222

din 20 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici
de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Emptor” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.981/325/2008 al Judecătoriei Deta.

Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.464D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 91/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.981/325/2008, **Judecătoria Deta a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Emptor” — S.R.L. din București într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin suspendarea activității societății comerciale pe o perioadă de 3 luni se restrânge accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă, precum și exercitarea acestor drepturi în condițiile garantate prin Legea fundamentală. Având în vedere dispozițiile de lege criticate și prevederile art. 53 din Constituție și cele ale art. 29 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, este evident că sancțiunea aplicată nu este direct proporțională cu fapta săvârșită. Totodată, dispozițiile de lege criticate încalcă și prevederile art. 16 din Constituție.

Judecătoria Deta apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Textul criticat are următorul conținut: „*Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea*

bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (1) referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 referitor la economia României. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 7, art. 23 și art. 29 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 s-a mai pronunțat prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 83 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 27 februarie 2008, și Decizia nr. 471 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 11 iunie 2008, Curtea a reținut că suspendarea pe o perioadă de 3 luni a activității unității care nu a respectat obligațiile prevăzute de textul de lege criticat nu este o măsură de natură a restrânge libertatea comerțului sau de a afecta obligațiile statului de a asigura protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară sau crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, ci, dimpotrivă, reprezintă tocmai o măsură prin care statul dă expresie tuturor acestor obligații constituționale.

De asemenea, prin Decizia nr. 91 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, Curtea a statuat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție, potrivit cărora accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Operatorul economic în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, în condițiile în care acesta nu a respectat prevederile legale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin care sunt invocate prevederile art. 53 din Constituție, Curtea a constatat că nici aceasta nu poate fi reținută. Măsura dispusă de textul de lege criticat este justificată de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală.

În legătură cu invocarea încălcării prevederilor art. 135 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 817 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.007 din 19 decembrie 2006, a constatat că, potrivit acestui text, statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, precum și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, dar cu respectarea dispozițiilor legale în materie. Or, în acest domeniu, cadrul legislativ îl

constituie însăși reglementarea criticată, astfel că și această susținere urmează a fi înlăturată.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Emptor” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.981/325/2008 al Judecătorei Deta.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 975/2002
privind atestarea domeniului public al județului Covasna,
precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Covasna**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 11 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Bodoc” la Hotărârea Guvernului nr. 975/2002 privind atestarea domeniului public al județului Covasna, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Covasna, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 și 694 bis din 23 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 27 „Căminul Cultural din satul Zălan”, coloana 4 „Elemente de identificare” va avea următorul cuprins:

„Construcție din cărămidă și teren aferent curții construcției în suprafață de 864 mp, cu nr. cad. 9027, C.F. nr. 23801, arabil în intravilan în suprafață de 1.085 mp, cu nr. topografic 23773, C.F. nr. 23773, arabil în intravilan în suprafață de 527 mp, cu nr. topografic 23712, C.F. nr. 23712”, iar coloana 6 „Valoare de inventar” va avea următorul cuprins: „96.812 lei”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normei nr. 10/2011 pentru modificarea și completarea Normei nr. 22/2009 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat

Având în vedere Nota de fundamentare nr. 4.812 din 7 octombrie 2011 a Direcției reglementare și autorizare, având în vedere prevederile art. 41 lit. a), c), d), e) și i) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 16, 21, 22, art. 23 lit. f) și ale art. 24 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Norma nr. 10/2011 pentru modificarea și completarea Normei nr. 22/2009 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 30/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 7 decembrie 2009, cu

modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre și norma menționată la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția secretariat și directorul general asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Președintele Comisiei de Supraveghere
a Sistemului de Pensii Private,
Mircea Oancea

București, 18 octombrie 2011.
Nr. 17.

ANEXĂ

NORMA Nr. 10/2011

pentru modificarea și completarea Normei nr. 22/2009 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat

Având în vedere prevederile art. 41 lit. a), c), d), e) și i) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 16, 21, 22, ale art. 23 lit. f) și ale art. 24 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, denumită în continuare *Comisie*, emite prezenta normă.

Art. I. — Norma nr. 22/2009 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 30/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 7 decembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta normă reglementează:

- dobândirea și încetarea calității de participant la un fond de pensii administrat privat;
- forma și conținutul actului-cadru individual de aderare la un fond de pensii administrat privat și procedura de modificare a acestuia;
- aderarea la un fond de pensii administrat privat;

d) validarea actelor individuale de aderare și repartizarea aleatorie a participanților la fondurile de pensii administrate privat;

e) evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat;

f) actualizarea informațiilor referitoare la participanți, conținute în Registrul participanților, de către Casa Națională de Pensii Publice, denumită în continuare *CNPP*.”

2. **La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) De asemenea, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

- Legea pensiilor publice* — Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) *aderare* — procesul prin care persoanele eligibile semnează din proprie inițiativă un act individual de aderare;

c) *baza de date a administratorilor* — informații înregistrate cronologic și sistematic cu privire la participanți și conturile acestora, la contribuții, precum și la modificări ale acestor date, administrate printr-un sistem de evidență a informațiilor, astfel încât să reflecte complet, corect și consistent toate operațiunile aferente fondului de pensii administrat privat;

d) *documentul de asigurare* — contractul de asigurare socială, declarația individuală de asigurare sau declarația nominală de asigurare, depuse de persoanele asigurate conform Legii pensiilor publice;

e) *listă de atenționare* — documentul transmis de CNPP administratorilor, prin care sunt semnalate neconcordanțe în legătură cu informațiile referitoare la participanții la un fond de pensii administrat privat;

f) *persoană eligibilă* — persoana în vârstă de până la 35 de ani la data luării în evidență de către CNPP în sistemul asigurărilor sociale, în baza documentului de asigurare, precum și persoana care nu a împlinit vârsta de 45 de ani la data semnării actului individual de aderare la un fond de pensii administrat privat și care este asigurată la sistemul public de pensii;

g) *repartizare aleatorie* — procesul prin care persoanele eligibile în vârstă de până la 35 de ani care nu au aderat din proprie inițiativă la un fond de pensii administrat privat în termenul stabilit de Lege și de prezenta normă sau care au semnat mai multe acte individuale de aderare transmise la CNPP în aceeași perioadă de raportare sunt repartizate aleatoriu de către aceasta;

h) *validarea* — procesul ulterior aderării, care constă în înregistrarea de către CNPP în Registrul participanților a unei persoane eligibile, ca participant la un fond de pensii administrat privat, pe baza informațiilor cuprinse în actul individual de aderare, transmis de către administratori, și/sau în baza datelor din documentul de asigurare.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Persoana eligibilă dobândește calitatea de participant la un fond de pensii administrat privat la îndeplinirea uneia dintre următoarele condiții:

a) a aderat la un fond de pensii administrat privat prin semnarea unui act individual de aderare și CNPP a validat actul individual de aderare;

b) a fost repartizat aleatoriu de către CNPP la un fond de pensii administrat privat.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Calitatea de participant la un fond de pensii administrat privat încetează la data radierii acestuia din Registrul participanților de către CNPP, în următoarele cazuri:

a) prin deschiderea dreptului la pensia privată;

b) prin decesul participantului;

c) prin pensionarea de invaliditate pentru afecțiuni care nu mai permit reluarea activității, potrivit prevederilor legale din sistemul public de pensii sau potrivit prevederilor legale incidente din actele normative privind legile speciale, după caz;

d) prin decizie a administratorului emisă în baza constatării lipsei viramentelor în contul colector al fondului de pensii

administrat privat, aferente participantului care a împlinit minimum 3 ani de la data înscrierii în Registrul participanților;

e) prin hotărâre judecătorească de desființare a actului individual de aderare pentru participantul respectiv;

f) prin decizie a administratorului de desființare a actului individual de aderare în baza constatării încălcării art. 116 alin. (2) lit. b) din Lege, ca urmare a reclamației participantului.”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Administratorii notifică CNPP cu privire la:

a) cererile primite de la participanții care beneficiază de pensie de invaliditate de gradul I sau II pentru cauze care afectează ireversibil capacitatea de muncă, definite potrivit Legii pensiilor publice, după finalizarea plății activului net, comunicând ca «data stare»:

(i) data din decizia administrativă privind acordarea pensiei de invaliditate eliberată de casele teritoriale de pensii, specificată la rubrica: «Drepturile au fost stabilite începând cu data de», în cazul participanților pensionați de invaliditate care nu mai sunt supuși revizuirii medicale începând de la data acordării drepturilor de pensie de invaliditate;

(ii) data de emiteră a deciziei medicale asupra capacității de muncă, în cazul participanților pensionați de invaliditate care nu mai sunt supuși revizuirii medicale, ulterior înscrierii inițiale la pensia de invaliditate;

b) cererile primite de la beneficiarul/beneficiarii participantului decedat, prin care se solicită contravaloarea drepturilor cuvenite, după finalizarea plății activului net cuvenit beneficiarului/beneficiarilor, comunicând ca «data stare» data decesului;

c) cererile primite de la persoanele care îndeplinesc condițiile de plată unică a activului personal net, având în vedere îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă în sistemul public de pensii, după finalizarea plății activului net, comunicând ca «data stare» data deciziei de pensionare privind acordarea pensiei pentru munca depusă și limită de vârstă.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) este transmisă de către administratori la același termen și împreună cu raportul lunar prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. d), având specificația «invalid/decedat/pensionat», după caz, pentru participanții care se încadrează în luna respectivă în această situație.

(3) CNPP transmite administratorilor, la împlinirea a 12 luni care curg începând cu data de întâi a lunii următoare celei comunicate ca «data stare», un raport separat conținând următoarele informații, pentru participanții respectivi:

a) cifra «0» pentru suma totală virată/reținută în lună;

b) cifra «0» pentru codul unic de identificare al angajatorului.

(4) În cadrul raportului prevăzut la alin. (3) CNPP precizează că informațiile de la lit. a) și b) reprezintă ultima informație în legătură cu viramentele contribuțiilor pentru participanții în cauză și nicio modificare referitoare la contribuții nu mai poate avea loc după această dată.

(5) În cazurile specificate la alin. (1) lit. a) pct. (i) și (ii) administratorul deține copii ale deciziei administrative privind acordarea pensiei de invaliditate și ale deciziei medicale asupra capacității de muncă.

(6) Prin excepție, dacă data cererii prevăzute la alin. (1), prin care participantul/beneficiarul solicită plata drepturilor cuvenite,

este ulterioară termenului de 12 luni de la «data stare», CNPP transmite administratorului raportul prevăzut la alin. (3), în maximum 30 de zile de la primirea notificării prevăzute la alin. (1).”

6. La articolul 6, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Plata contravalorii activului personal net al participantului pensionat de invaliditate se va efectua conform prevederilor art. 6 din Norma nr. 19/2008 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat în caz de invaliditate și în caz de deces, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 35/2008.

.....
(4) După încheierea perioadei menționate la alin. (2), în termen de 10 zile de la data primirii raportului de la CNPP prevăzut la art. 5 alin. (3), administratorii efectuează, după caz, plata contravalorii activului personal net acumulat de la data plății, prevăzută la art. 6 alin. (2) din Norma nr. 19/2008, până în acel moment și îi închid contul participantului.”

7. La articolul 7, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Transferul contravalorii activului personal net al participantului decedat către beneficiarul/beneficiarii acestuia se va efectua conform prevederilor art. 8 din Norma nr. 19/2008.

.....
(4) După încheierea perioadei menționate la alin. (2), în termen de 10 zile de la data primirii raportului de la CNPP prevăzut la art. 5 alin. (3), administratorii efectuează, după caz, transferul contravalorii activului personal net acumulat de la data plății, prevăzută la art. 9 alin. (4) din Norma nr. 19/2008, până în acel moment și îi închid contul participantului decedat.”

8. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Plata contravalorii activului personal net al participantului pensionat se va efectua conform prevederilor art. 9 din Norma nr. 19/2008 până la adoptarea legii de plată a pensiilor din sistemul privat.

(2) Contul participantului pensionat rămâne activ pe o perioadă de 12 luni de la data deciziei de pensionare privind acordarea pensiei pentru munca depusă și limită de vârstă în sistemul public de pensii.

(3) În perioada menționată la alin. (2) se pot primi contribuții și se pot efectua regularizări.

(4) După încheierea perioadei menționate la alin. (2), în termen de 10 zile de la data primirii raportului de la CNPP prevăzut la art. 5 alin. (3), administratorii efectuează, după caz, plata contravalorii activului personal net acumulat de la data plății, prevăzută la art. 9 alin. (4) din Norma nr. 19/2008, până în acel moment și îi închid contul participantului pensionat.”

9. La articolul 8 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să prezinte prospectul în vigoare la data semnării și să înmâneze gratuit un exemplar al prospectului simplificat persoanei care aderă;”

10. La articolul 8, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Este interzisă utilizarea sau semnarea unor acte individuale de aderare ale căror formă și conținut nu au fost avizate de către Comisie.

(5) Este interzisă delegarea, împuternicirea sau reprezentarea persoanei eligibile în relația cu agentul de marketing.”

11. La articolul 10, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) La solicitarea administratorilor de fonduri de pensii administrate privat, Comisia alocă numerele și seriile actelor individuale de aderare pentru fiecare fond de pensii administrat privat.”

12. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Avizul de modificare a formei și conținutului actului individual de aderare se eliberează de Comisie ca urmare a unei cereri scrise depuse la Comisie de către administrator, împreună cu modificările propuse, cu motivația solicitării și cu forma propusă a actului individual de aderare.”

13. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Administratorul este obligat ca în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a unei autorizații sau a unui aviz de la Comisie, care determină modificarea informațiilor prevăzute în actul individual de aderare, să solicite avizarea modificării actului individual de aderare.”

14. La articolul 15, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) CNPP, care are unicitatea evidenței participanților, întocmește Registrul participanților prevăzut la art. 34 din Lege.

(2) CNPP completează lunar Registrul participanților cu informațiile referitoare la persoanele eligibile prevăzute la:

a) art. 30 alin. (1) din Lege, care sunt obligate să adere la un fond de pensii administrat privat;

b) art. 30 alin. (2) din Lege, care își exprimă opțiunea de a adera la un fond de pensii administrat privat.”

15. La articolul 15 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) numele, prenumele și domiciliul tuturor participanților aflați în evidența CNPP;”

16. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Administratorii au următoarele obligații:

a) de a verifica datele înscrise în actele individuale de aderare cu datele înscrise în copia actului de identitate;

b) de a verifica, prin orice mijloace care pot fi probate ulterior, corectitudinea întocmirii actului individual de aderare și realitatea manifestării de voință a persoanei eligibile;

c) de a înregistra datele în evidențele proprii, în maximum 15 zile lucrătoare de la data semnării actului individual de aderare;

d) de a întocmi lunar un raport care să cuprindă informații privind persoanele eligibile care au semnat un act individual de aderare, în vederea validării acestora;

e) de a transmite lunar raportul prevăzut la lit. d) către CNPP și către Comisie, la data de 25 a fiecărei luni, pentru persoanele eligibile care au semnat un act individual de aderare, pe suport electronic, sub semnătură electronică extinsă.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) lit. d) conține următoarele informații:

- a) numele și prenumele persoanelor care au semnat un act individual de aderare;
- b) codul numeric personal al acestora;
- c) seria și numărul actului de identitate;
- d) seria și numărul unic ale actului individual de aderare;
- e) data semnării actului individual de aderare;
- f) codul de înregistrare a administratorului în Registrul Comisiei;
- g) codul de înregistrare a fondului de pensii administrat privat în Registrul Comisiei;
- h) codul unic de identificare și denumirea angajatorului;
- i) codul de înregistrare a agentului de marketing persoană juridică în Registrul Comisiei;
- j) codul de înregistrare a agentului de marketing persoană fizică în Registrul Comisiei.

(3) Odată cu transmiterea raportului prevăzut la alin. (1) lit. d), administratorii au obligația să transmită Comisiei, prin intermediul mijloacelor tehnice oferite de către aceasta sau pe suport electronic, sub semnătură electronică extinsă, imaginea scanată a actelor individuale de aderare și a actelor de identitate ale persoanelor ale căror date au fost înregistrate în raport.

(4) Imaginea scanată a documentelor prevăzute la alin. (3) este memorată în fișiere tip TIF, după forma xxx CNP, unde xxx reprezintă seria unică alocată de Comisie administratorului, iar CNP reprezintă codul numeric personal al fiecărei persoane înregistrate în raport.

(5) În cazul nerespectării termenului de transmitere a raportului de către administratori, acesta se transmite la data de 25 a lunii următoare.

(6) În cazul în care pentru o anumită lună un administrator nu încheie niciun act individual de aderare, acesta nu întocmește și nu transmite raportul prevăzut la alin. (1) lit. d)."

17. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Pe baza raportului transmis lunar de către administratori, CNPP verifică:

- a) dacă persoana este înscrisă în Registrul participanților;
- b) dacă persoana este înscrisă în Registrul de evidență al asiguraților din sistemul public de pensii, administrat de CNPP, dacă are vârsta de maximum 45 de ani și dacă se regăsește în unul dintre documentele de asigurare depuse la CNPP în ultimele 6 luni anterioare datei validării;
- c) dacă persoana figurează cu un singur act individual de aderare raportat la CNPP, în cadrul aceleiași raportări.

(2) Până la data de 10 a lunii următoare celei pentru care se întocmește raportul, CNPP actualizează Registrul participanților și înscrie în acesta, ca validate, informațiile din actele individuale de aderare pentru persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) CNPP invalidează informațiile din actele individuale de aderare pentru persoanele care:

a) figurează cu un singur act individual de aderare raportat de către administratori, dar nu sunt înregistrate în Registrul de evidență al asiguraților din sistemul public de pensii sau nu se regăsesc în unul dintre documentele de asigurare depuse la CNPP în ultimele 6 luni;

b) au aderat și au fost validate anterior raportării lunare curente sau pentru care au fost raportate mai multe acte individuale de aderare în cadrul aceleiași raportări lunare;

c) au semnat acte individuale de aderare care nu sunt corect completate sau nu cuprind toate informațiile solicitate, cu excepția denumirii și a codului unic de înregistrare al angajatorului, precum și a numărului de telefon și e-mailului persoanelor eligibile.”

18. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În cazul persoanelor ale căror acte individuale de aderare au fost invalidate întrucât acestea nu figurează în Registrul de evidență al asiguraților din sistemul public de pensii, dar pentru care administratorul deține un act individual de aderare completat și semnat, precum și copia actului de identitate, administratorul include datele acestora în următoarele minimum 3 rapoarte transmise către CNPP și către Comisie, începând cu luna următoare semnării actului individual de aderare.

(2) În data de 12 a fiecărei luni, CNPP transmite administratorilor și Comisiei un raport asupra procesului de validare a actelor individuale de aderare ale participanților, care conține informațiile prevăzute la art. 16 alin. (2), câmpurile aferente codurilor de validare și motivele invalidărilor pe baza datelor din Registrul de evidență al asiguraților din sistemul public de pensii, precum și data validării și înscrierii în Registrul participanților.

(3) În termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii raportului CNPP prevăzut la alin. (2), administratorul are obligația de a notifica în scris persoanelor cu care a semnat un act individual de aderare rezultatul procesului de validare.

(4) Notificarea persoanelor prevăzute la alin. (3) se va face o singură dată, după ultimul raport primit de la CNPP, referitor la actul individual de aderare raportat, prin orice mijloc care poate fi probat ulterior.”

19. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Persoanele eligibile au la dispoziție o perioadă de 4 luni de la data la care sunt obligate prin lege să adere la un fond de pensii administrat privat.

(2) În data de 10 a fiecărei luni, CNPP începe procesul de repartizare aleatorie, prin identificarea persoanelor care sunt obligate să adere la un fond de pensii administrat privat, care nu au semnat niciun act individual de aderare validat la un fond de pensii administrat privat și pentru care niciun administrator nu a transmis informațiile prevăzute la art. 16 alin. (2) în rapoartele aferente ultimelor 4 luni de la data la care acestea au devenit eligibile și sunt obligate prin lege să adere.”

20. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — În vederea organizării repartizării aleatorii, CNPP clasifică persoanele eligibile care urmează a fi repartizate în funcție de următoarele criterii:

- a) vârstă;
- b) gen.”

21. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) CNPP organizează datele persoanelor care urmează a fi repartizate aleatoriu pe categorii, după criteriul de vârstă, astfel:

- a) persoanele cu vârsta de până la 25 de ani;
- b) persoanele cu vârsta cuprinsă între 25—35 de ani.

(2) Fiecare categorie de persoane prevăzută la alin. (1) este împărțită în funcție de gen, prima grupă fiind cea a persoanelor de gen feminin.

(3) Categoriile de persoane care urmează a fi repartizate aleatoriu de către CNPP sunt:

a) prima grupă de persoane ce urmează a fi repartizată către fondurile de pensii administrate privat conține persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) de genul feminin;

b) a doua grupă de persoane ce urmează a fi repartizată către fondurile de pensii administrate privat conține persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) de genul masculin;

c) a treia grupă de persoane ce urmează a fi repartizată către fondurile de pensii administrate privat conține persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) de genul feminin;

d) a patra grupă de persoane ce urmează a fi repartizată către fondurile de pensii administrate privat conține persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) de genul masculin.”

22. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) CNPP repartizează persoanele eligibile din fiecare categorie prevăzută la art. 21 alin. (3) în cote egale pe fiecare fond de pensii administrat privat.”

23. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Repartizarea aleatorie lunară este finalizată de către CNPP până cel târziu la data de 15 a lunii respective.

(2) La finalizarea repartizării aleatorii, CNPP înregistrează ca validate persoanele eligibile pentru fiecare fond de pensii administrat privat, generează serii și numere unice ale actelor individuale de aderare pentru persoanele repartizate aleatoriu și actualizează informațiile în Registrul participanților.”

24. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — În data de 18 a lunii respective CNPP notifică fiecărui administrator și Comisiei lista cu elementele de identificare — nume, prenume, cod numeric personal, cu elementele de contact — domiciliul, precum și seria și numărul actului de aderare alocat pentru persoanele repartizate aleatoriu, data validării și înscrierii în Registrul participanților.”

25. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Administratorul căruia i-au fost repartizate aleatoriu persoane eligibile de către CNPP are obligația de a le informa în scris, prin intermediul serviciilor poștale, în termen de 30 de zile calendaristice de la data notificării prevăzute la art. 24, cu privire la denumirea fondului de pensii administrat privat și a administratorului acestuia, precum și cu privire la numărul, seria și data repartizării aleatorii.”

26. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — În cadrul procesului de aderare, CNPP actualizează Registrul participanților în baza:

a) rapoartelor lunare transmise de către administratori cu informațiile cuprinse în actele individuale de aderare;

b) rapoartelor lunare transmise de către administratori cu informațiile cu privire la datele de identificare și de contact ale participanților cuprinse în documentele justificative ale participanților sau angajatorilor;

c) informațiilor cuprinse în documentele de asigurare inițiale sau rectificative;

d) informațiilor primite de la Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, denumită în continuare *DEPABD*;

e) informațiilor primite de la Oficiul Român pentru Imigrări, denumit în continuare *ORI*;

f) deciziilor Comisiei;

g) rapoartelor transmise de administratori pentru radierea din Registrul participanților a persoanelor care se află în situația prevăzută la art. 4.”

27. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Ori de câte ori este cazul, administratorii întocmesc, suplimentar față de raportul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. d), rapoarte pe care le transmit către CNPP la termenul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. e), în baza:

a) cererilor primite din partea participanților;

b) listelor de atenționare primite de la CNPP;

c) cererilor primite de la beneficiari în cazul decesului participantului;

d) cererilor primite de la participanți care se află în situația prevăzută la art. 30 alin. (1) și (2) din Lege și care au obținut o hotărâre judecătorească de desființare a actului individual de aderare;

e) deciziei administratorului prevăzute la art. 4 lit. d) și f).

(2) Cererile primite din partea participanților sau beneficiarilor pot fi pentru modificarea unor elemente de identificare ori de contact, pentru executarea unor hotărâri judecătorești, precum și ca urmare a deschiderii dreptului la pensie de invaliditate pentru afecțiuni ireversibile și ca urmare a deschiderii dreptului la pensia privată sau pentru solicitarea contravalorii activului personal net ca urmare a decesului participantului.

(3) Administratorii au obligația efectuării de îndată a tuturor modificărilor cu privire la elementele de identificare și de contact ale unui participant la fondul de pensii pe care îl administrează, după confirmarea operării acestora în Registrul participanților de către CNPP.

(4) Administratorii au obligația înregistrării, evidențierii cronologice și păstrării istoricului modificărilor cu privire la elementele de identificare și de contact ale unui participant la fondul de pensii pe care îl administrează.”

28. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Rapoartele prevăzute la art. 27 alin. (1) transmise la CNPP de către administratori conțin un cod de descriere a tipului de operațiuni cu valori distincte pentru:

a) solicitarea de radiere a participantului din Registrul participanților ca urmare a unei hotărâri judecătorești de desființare a actului individual de aderare;

b) solicitarea de schimbare a datelor aferente actului individual de aderare;

c) solicitarea de schimbare a numelui și prenumelui participantului, a seriei și numărului actului de identitate;

d) solicitarea de modificare a codului numeric personal al participantului ca urmare a schimbării cetățeniei;

e) solicitarea de modificare a codului numeric personal al participantului ca urmare a unei erori materiale;

f) solicitarea privind luarea în evidență a încetării calității de participant prin dobândirea calității de pensionar de invaliditate;

g) solicitarea privind luarea în evidență a încetării calității de participant prin deschiderea dreptului la pensia privată;

h) solicitarea privind luarea în evidență a încetării calității de participant, prin deces, ca urmare a depunerii de către beneficiar/beneficiari a copieii certificatului de moștenitor;

i) solicitarea de radiere din Registrul participanților pentru situațiile prevăzute la art. 4 lit. d) și f).”

29. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Pe baza datelor și informațiilor conținute în rapoartele primite de la administratori, corelate cu informațiile existente în baza de date a asiguraților la sistemul public de pensii, CNPP actualizează elementele de identificare ale participanților referitoare la codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, numele și prenumele, domiciliul și/sau Registrul participanților cu privire la încetarea calității de participant.

(2) Pe baza datelor primite de la DEPABD, ORI sau de la administratori, CNPP întocmește, după caz, listele de atenționare prevăzute la art. 30.”

30. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) În data de 12 a fiecărei luni, CNPP transmite administratorilor listele de atenționare.”

31. La articolul 30 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) informații referitoare la participanții decedați sau la cei care au pierdut ori au primit cetățenia română, obținute lunar de către CNPP de la DEPABD;”

32. La articolul 30 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) informații referitoare la participanții ale căror coduri numerice personale nu se regăsesc în baza de date a DEPABD;”

33. La articolul 31, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul notificării participantului de către administrator cu privire la semnalarea unor erori materiale referitoare la elementele de identificare ale participantului, participantul este obligat să întreprindă toate măsurile necesare în vederea corectării erorii.”

34. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) În cazul în care CNPP constată că pentru același cod numeric personal există diferențe semnificative între numele participantului transmis prin informațiile cuprinse în actul individual de aderare și numele din documentul de asigurare, CNPP notifică administratorului această situație în lista de atenționare.

(2) În cel mai scurt timp posibil de la primirea listei de atenționare, administratorul se adresează în scris participantului menționat în listă și, după caz, angajatorului, în vederea clarificării situației descrise la alin. (1).

(3) În cazul în care se constată că datele aparțin aceluiași participant, iar eroarea materială a apărut în documentul de asigurare, administratorul notifică participantului faptul că trebuie să solicite angajatorului îndreptarea erorii materiale și transmiterea unei declarații rectificative casei teritoriale de pensii, care să conțină numele corect.

(4) În cazul în care se constată că datele aparțin aceluiași participant, iar numele acestuia s-a modificat ca urmare a unor schimbări legale de nume, respectiv căsătorie, divorț sau pe cale administrativă, operate în baza de date administrată de DEPABD, și modificările nu au fost comunicate angajatorilor de către participant, administratorul notifică participantului să solicite angajatorului înscrierea noului nume în următorul document de asigurare transmis la CNPP.

(5) În cazul în care modificările legale de nume sunt comunicate administratorului de către participant, administratorul are obligația de a întocmi raportul prevăzut la art. 27 alin. (1) și de a notifica CNPP cu privire la noul nume al participantului, prin înscrierea unei poziții având mențiunea

«modificări de elemente de identificare», conținând noul nume al participantului, în termenul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. e), atașând la raport copia actului de identitate.

(6) CNPP, pe baza rapoartelor primite de la administratori, corelate cu informațiile existente în baza de date a asiguraților la sistemul public de pensii, operează modificarea numelui participantului în Registrul participanților și îl informează pe administrator asupra operării modificării.”

35. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) În cazul cererilor primite de administrator de la persoane care se află în situația prevăzută la art. 30 alin. (1) din Lege și care au obținut o hotărâre judecătorească de desființare a actului individual de aderare se întreprind următoarele acțiuni:

a) persoana transmite administratorului la care este înregistrat ca participant, precum și CNPP o copie a hotărârii judecătorești;

b) la primirea copiei hotărârii judecătorești administratorul comunică CNPP desființarea actului individual de aderare pentru participantul respectiv, prin înscrierea mențiunii «radierea participantului din Registrul participanților», și îi remite o copie a hotărârii judecătorești;

c) CNPP procedează la recuperarea contribuției brute virate până la momentul eliminării din Registrul participanților, în vederea returnării acestuia către bugetul asigurărilor sociale de stat, prin compensare cu contribuțiile de virat la data următorului virament lunar;

d) CNPP înscrie în listele nominale de viramente, la următorul termen de virament, pentru participantul în cauză, suma reprezentând contravaloarea contribuțiilor totale brute virate, cu semnul minus, după eliminarea din Registrul participanților;

e) în cazul în care activul personal al participantului este mai mic decât valoarea contribuțiilor brute virate la fond, diferența se acoperă din veniturile administratorului prevăzute la art. 85 lit. a) din Lege;

f) în cazul în care activul personal al participantului este mai mare decât valoarea contribuțiilor brute virate la fond, diferența se face venit din exploatare la fondul respectiv;

g) după efectuarea operațiunilor prevăzute la lit. a)—f), administratorul închide contul participantului.

(2) În termen de 5 zile de la finalizarea operațiunilor menționate la alin. (1), administratorii au obligația de a informa participantul cu privire la:

a) finalizarea operațiunii;

b) faptul că acesta este obligat să adere la un fond de pensii administrat privat, în caz contrar, conform prevederilor legale, acesta urmând a fi repartizat aleatoriu de instituția de evidență.

(3) În cazul cererilor primite de administrator de la persoane care se află în situația prevăzută la art. 30 alin. (2) din Lege și care au obținut o hotărâre judecătorească de desființare a actului individual de aderare sunt aplicabile prevederile alin. (1) și alin. (2) lit. a).

(4) În cazul prevăzut la art. 4 lit. f) din prezenta normă și la art. 30 alin. (1) din Lege se aplică prevederile alin. (1) lit. c)—g) și alin. (2).

(5) În cazul prevăzut la art. 4 lit. f) din prezenta normă și la art. 30 alin. (2) din Lege se aplică prevederile alin. (1) lit. c)—g) și alin. (2) lit. a).”

36. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) În cazul în care CNPP nu comunică administratorului informațiile referitoare la domiciliul participanților repartizați aleatoriu, administratorul procedează astfel:

a) identifică participanții care au fost repartizați aleatoriu la fondul de pensii pe care îl administrează și care nu figurează cu adresă de domiciliu;

b) identifică angajatorul după codul unic de identificare și se adresează acestuia în scris, în vederea identificării adresei de domiciliu a participantului;

c) după primirea adresei de domiciliu de la angajatorul participantului, administratorul solicită în scris participantului transmiterea unei copii de pe actul de identitate, cu semnătură în original pe aceeași pagină cu imaginea reprodusă prin copiere;

d) în următorul raport transmis către CNPP, administratorul comunică adresa participantului prin mențiunea «modificări de date personale» și atașează copia actului de identitate.

(2) În baza raportului menționat la alin. (1) lit. d) și a documentelor justificative primite, CNPP înscrie în evidențele proprii adresa de domiciliu a respectivului participant.”

37. La articolul 35, alineatele (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Administratorul notificat conform alin. (1) informează CNPP prin înscrierea în următorul raport lunar a respectivei modificări, în vederea modificării codului numeric personal al participantului în Registrul participanților.

(4) CNPP, în baza raportului și a documentelor justificative primite de la administrator, precum și a declarației nominale rectificative primite de la angajator, operează modificarea codului numeric personal în Registrul participanților după consultarea DEPABD și informează administratorul la data prevăzută la art. 30 alin. (1).

(5) Administratorul, în baza informării din partea CNPP, operează modificarea codului numeric personal al participantului în evidențele proprii.”

38. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) În cazul în care din evidențele DEPABD rezultă că a fost modificat codul numeric personal al unui participant și acesta are un nou act de identitate, participantul are obligația de a transmite angajatorului și administratorului o copie de pe noul act de identitate, cu semnătură în original pe aceeași pagină cu imaginea reprodusă prin copiere, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la eliberarea noului document.

(2) Administratorul notifică CNPP în vederea înscrierii noului cod numeric personal în Registrul participanților, pentru participantul în cauză.

(3) CNPP, în baza raportului și a documentelor justificative primite de la administrator, precum și a documentelor de asigurare, operează modificarea codului numeric personal în Registrul participanților și informează administratorul la data prevăzută la art. 30 alin. (1).

(4) Administratorul, în baza informării din partea CNPP, operează modificarea codului numeric personal al participantului în evidențele proprii.”

39. După articolul 36 se introduce un nou articol, articolul 36¹, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — În cazul în care un participant aflat în situația schimbării de CNP, potrivit art. 35 alin. (1) sau art. 36 alin. (1), a fost validat la două fonduri de pensii administrate privat, activul său personal este transferat, potrivit prevederilor Normei nr. 12/2009 privind transferul participanților între fondurile de pensii administrate privat, fără penalități de transfer.”

40. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 16 alin. (1)—(3);

b) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 25;

c) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (3) și (4);

d) încheierea sau utilizarea de către administrator, agentul de marketing persoană juridică sau agentul de marketing persoană fizică a unor acte individuale de aderare cu nerespectarea formei și a conținutului acestora, autorizate de Comisie, și/sau fără să fi obținut în prealabil autorizația Comisiei.

(2) Săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, respectiv art. 16, art. 81 alin. (1) lit. c), art. 140 alin. (1), art. 141 alin. (1) lit. g) și art. 141 alin. (2)—(11) din Lege.”

41. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Toate rapoartele transmise de către CNPP vor fi în format electronic, sub semnătură electronică extinsă, iar formatul acestor rapoarte se va stabili prin protocol sau prin act adițional la protocolul încheiat între aceste instituții, după caz.”

42. Anexa la normă se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. II. — Prezenta normă intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2012.

ANEXĂ
(Anexa la normă)

ACT-CADRU INDIVIDUAL DE ADERARE

Nr. deciziei de autorizare ca administrator .....

Nr. deciziei de autorizare a prospectului schemei de pensii private .....

Nr. deciziei de autorizare a fondului de pensii administrat privat .....

Numele și prenumele participantului .....

Codul numeric personal ....., act identitate seria ..... nr. ...., eliberat la data de ..... de către .....

Data nașterii (zz/ll/aaaa) .....

Adresa de domiciliu .....

(localitatea, județul/sectorul, strada, număr, bloc, scară, etaj, apartament, cod poștal)

Adresa de corespondență .....

(localitatea, județul/sectorul, strada, număr, bloc, scară, etaj, apartament, cod poștal)

Numărul de telefon ....., adresă e-mail .....

Denumirea fondului de pensii administrat privat .....

Administrat de .....

(denumirea administratorului)

Adresa administratorului .....
(localitatea, județul/sectorul, strada, număr, bloc, scară, etaj, apartament, cod poștal)

Denumirea angajatorului ....., CUI/CIF .....

Conform prevederilor Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „administratorului, agentului de marketing și persoanelor afiliate acestora le este interzis:

1. să ofere beneficii colaterale în scopul de a convinge o persoană să adere la un fond de pensii sau să rămână participant la acesta;
2. să acorde foloase pentru facilitarea aderării potențialilor participanți.”

Declarația participantului:

1. Declar pe propria răspundere că mă aflu la prima aderare la un fond de pensii administrat privat și că nu am mai semnat un alt act individual de aderare la un astfel de fond.

(Se marchează cu X de către participant numai în situația în care se află la prima aderare.)

2. Declar pe propria răspundere că am semnat acest act individual de aderare în vederea transferului meu de la un alt fond de pensii administrat privat.

(Se marchează cu X de către participant numai în situația în care se transferă de la un alt fond de pensii administrat privat.)

3. Am luat cunoștință de prevederile prospectului schemei de pensii private și sunt de acord să fiu parte la contractul de societate civilă și la contractul de administrare al fondului de pensii administrat privat.

Conform Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, participantul beneficiază de dreptul de acces, de intervenție, de a nu fi supus unei decizii individuale și de a se adresa justiției. Participantul are dreptul de a se opune prelucrării datelor personale care îl privesc și de a solicita ștergerea datelor, printr-o cerere scrisă, datată și semnată, adresată .....

(denumirea administratorului)

Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Mă oblig ca în termen de 30 de zile calendaristice de la apariția oricăror modificări ale elementelor de identificare sau de contact să informez angajatorul și administratorul fondului de pensii administrat privat.

5. Am luat cunoștință de faptul că ulterior semnării actului individual de aderare administratorul are obligația de a verifica corectitudinea întocmirii actului individual de aderare și realitatea manifestării mele de voință, prin orice mijloace care pot fi probate ulterior.

Administrator,

Participant,

.....

.....

Reprezentant legal,

(numele și prenumele)

.....

.....

(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

(semnătura)

Data .....

(zz/ll/aaaa)

Agent de marketing persoană juridică,

.....
(denumirea agentului de marketing)

*Codul Registrului Comisiei de Supraveghere
a Sistemului de Pensii Private*

.....

Agent de marketing persoană fizică,

.....
(numele și prenumele)

*Codul Registrului Comisiei de Supraveghere
a Sistemului de Pensii Private*

.....

(semnătură agent de marketing)

Rubrică completată de administrator

Verificat:

Numele: .....

Prenumele: .....

Semnătura Data

.....

.....

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea normei „Garanții EXIMBANK în numele și în contul statului” (NI-GAR-10-II/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK – S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare,

luând în analiză propunerea de aprobare a normei „Garanții EXIMBANK în numele și în contul statului” (NI-GAR-10-II/0),

ținând seama de:

- Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;
- Nota de aprobare nr. 238 din 2 iunie 2011, întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;
- discuțiile și propunerile formulate în ședința din data 9 septembrie 2011 și 13 octombrie 2011 de către membrii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în plenul ședinței din ziua de 13 octombrie 2011, h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Se aprobă norma „Garanții EXIMBANK în numele și în contul statului” (NI-GAR-10-II/0), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

p. Președintele Comitetului Interministerial
de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Mircea-Ionuț Cîstea

București, 13 octombrie 2011.
Nr. 129.

ANEXĂ

N O R M A

„Garanții EXIMBANK în numele și în contul statului” (NI-GAR-10-II/0)

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, și cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta normă instituie o schemă de garantare destinată să asigure dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale.

(2) În baza prezentei scheme, Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. garantează, în numele și în contul statului, creditele ce urmează a fi obținute de către întreprinderi mici și mijlocii, întreprinderi mari și persoane juridice de drept

public, pentru realizarea investițiilor și/sau pentru susținerea activității curente, după caz.

(3) În cazul activităților de export, Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. poate acorda garanții pentru:

- credite pe termen scurt și mediu pentru finanțarea producției și serviciilor destinate exportului, precum și a operațiunilor legate de efectuarea exportului, inclusiv pentru finanțarea TVA-ului de recuperat, aferent exporturilor efectuate;
- scrisori de garanție bancară emise de către bănci pentru exporturi de obiective complexe și produse cu ciclu lung de fabricație¹, precum și pentru exporturi de mărfuri generale (bunuri și servicii).

Art. 2. — (1) Sursa de realizare a acestor operațiuni este potrivit art. 10 lit. a) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și

¹ Produsele cu ciclu lung de fabricație trebuie să îndeplinească condițiile referitoare la valoarea contractului extern și perioada de fabricație stabilite prin hotărâre a Guvernului. La data aprobării prezentei norme, acestea sunt stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 2.298/2004 privind stabilirea perioadei de fabricație a produselor cu ciclu lung de fabricație și a valorii contractelor de export aferente acestora, precum și a listei mărfurilor de export care nu pot beneficia de instrumente de susținere a comerțului exterior derulate prin Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.279 din 30 decembrie 2004.

funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, „Fondul pentru garanții de export, pentru garantarea creditelor pentru bunuri și servicii destinate exportului, a creditelor cumpărător și a investițiilor românești în străinătate, precum și a activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale”, denumit în continuare *Fondul*.

(2) Fondul va putea fi angajat în limita maximă de expunere stabilită de Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, denumit în continuare *C.I.F.G.A.*

Art. 3. — Prezenta schemă de garantare este elaborată cu respectarea prevederilor Comunicării Comisiei Europene cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 155 din 20 iunie 2008, și respectă condițiile care exclud existența ajutorului de stat, respectiv:

a) solicitantul nu se află în dificultate financiară în conformitate cu prevederile Comunicării Comisiei — Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate²;

b) gradul de acoperire oferit de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării acesteia, respectiv garanția se referă la operațiuni de finanțare/garantare specifice, are o sumă maximă determinată și o durată limitată;

c) garanția nu acoperă mai mult de 80% din valoarea creditului;

d) valoarea garanției se reduce pro-rata pe măsura îndeplinirii obligațiilor solicitantului față de beneficiarul garanției;

e) condițiile de acordare a garanțiilor în cadrul schemei se bazează pe evaluarea riscurilor generate de operațiune, astfel încât comisioanele plătite de solicitant asigură autofinanțarea schemei; din acest punct de vedere, schema de garantare va fi analizată cel puțin o dată pe an;

f) comisioanele plătite de solicitant acoperă atât riscurile normale ce rezultă din acordarea garanțiilor, costurile administrative ale schemei, cât și finanțarea anuală a capitalului;

g) în cadrul schemei sunt stabiliți termenii și condițiile de acordare a garanțiilor.

CAPITOLUL II Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei norme următorii termeni se definesc după cum urmează:

a) *ordonator (solicitant)* — întreprindere mică și mijlocie, întreprindere mare sau persoană juridică de drept public;

b) *beneficiarul garanției* — instituția financiară menționată în convenția de împărțire a riscului care acordă solicitantului creditul;

c) *contract* — contractul încheiat între beneficiarul garanției și solicitant, în baza căruia beneficiarul garanției acordă solicitantului un credit;

d) *convenția de garantare* — contractul încheiat cu solicitantul în baza căruia se emite scrisoarea de garanție în care sunt menționate drepturile și obligațiile părților, condițiile de garantare specifice etc.;

e) *convenția de împărțire a riscului* — contractul încheiat cu beneficiarul garanției, în care sunt menționate drepturile și obligațiile părților, prevederi referitoare la suportarea proporțional a pierderilor survenite ca urmare a producerii riscului de credit etc.;

f) *credit* — finanțarea acordată (principal) sau scrisoarea de garanție bancară emisă;

g) *garant* — Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., denumită în continuare *EximBank*;

h) *garanția* — angajamentul asumat de EximBank, în numele și în contul statului, materializat într-o scrisoare de garanție;

i) *procent garantat* — partea din credit care este acoperită de garanție, exprimat în valoare procentuală. Procentul garantat poate fi de maximum 80%;

j) *persoană juridică de drept public* — unități administrativ-teritoriale, autorități ale administrației publice locale și regionale, instituții publice, alte instituții și organisme de interes local, regional ori național, aflate în coordonarea/subordonarea administrației publice locale sau centrale;

k) *riscul de credit* — neplata parțială sau integrală a creditului de către solicitant;

l) *valoarea garanției* — valoarea menționată în scrisoarea de garanție, al cărei nivel poate fi de maximum 80% din valoarea creditului. Dobânzile, comisioanele și spezele bancare aferente contractului, precum și costurile aferente emiterii garanției nu sunt incluse în valoarea garanției;

m) *valoarea de executare a garanției* — valoarea rezultată din aplicarea procentului garantat la soldul creditului, suma ce urmează a fi plătită beneficiarului garanției de către EximBank în cazul producerii riscului de credit;

n) *valoarea netă a sumelor recuperate* — sume recuperate prin executarea silită, din care se deduc dobânzi, comisioane, majorări de întârziere, precum și alte accesorii și cheltuieli ocazionate de recuperarea creanței.

CAPITOLUL III Descrierea garanției

Art. 5. — (1) Scrisoarea de garanție emisă de EximBank în numele și în contul statului are următoarele caracteristici principale:

a) este irevocabilă și necondiționată;

b) este directă și expresă;

c) este plătilă la prima cerere scrisă a beneficiarului garanției.

(2) Garanția se acordă pentru:

a) operațiuni individuale;

b) plafon de facilități.

Art. 6. — Sunt excluse de la garantare:

a) exportul de mărfuri cuprinse în lista mărfurilor de export care nu pot beneficia de instrumentele de susținere a comerțului exterior derulate prin EximBank, stabilită periodic³ prin hotărâre a Guvernului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în condițiile legii;

b) exportul realizat către filiale ale societății-mamă exportatoare sau operatori economici asociați. Prin excepție, garanția se poate acorda în cazul în care exportul se face către un cumpărător extern din afara grupului, prin intermediul filialei sau al operatorilor economici asociați;

c) activități legate de organizarea și funcționarea rețelei de distribuție pentru exportul de produse românești;

d) producția, comerțul și serviciile în domeniul armamentului;

e) producția și comerțul produselor din alcool și tutun;

f) activități de natura jocurilor de noroc;

g) tranzacții și dezvoltări imobiliare (construirea/achiziționarea de bunuri imobile în scopul vânzării/închirierii);

h) activitățile dăunătoare mediului înconjurător.

Art. 7. — Garanția se acordă numai în completarea garanțiilor reale/personale constituite de solicitant.

Art. 8. — Perioada de valabilitate a garanției se stabilește în corelație cu condițiile de acordare a creditului și poate fi de maximum durata creditului plus o perioadă de până la 30 de zile calendaristice.

Art. 9. — Garanția se acordă în moneda creditului/plafonului.

² Publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 244 din 1 octombrie 2004.

³ Lista în vigoare la data aprobării prezentei norme este stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 2.298/2004.

Art. 10. — Valoarea garanției se reduce pro-rata pe măsura îndeplinirii obligațiilor solicitantului față de beneficiarul garanției.

CAPITOLUL IV Criterii de eligibilitate

Art. 11. — Pentru acordarea garanției, solicitantul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii de eligibilitate, la data înregistrării cererii de garantare însoțită de documentația completă în registrul unic de garanții în numele și în contul statului:

a) nu se află în dificultate financiară în conformitate cu prevederile Comunicării Comisiei — Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate⁴;

b) nu figurează cu sume restante în baza de date a Centralei Riscurilor Bancare (C.R.B.)⁵.

În cazul în care la data depunerii cererii de garantare criteriul nu este îndeplinit, se poate accepta îndeplinirea acestuia până cel târziu la data intrării în vigoare a scrisorii de garanție. În această situație, solicitantul va prezenta o declarație pe propria răspundere referitoare la modul de reglementare a restanțelor din C.R.B., iar aprobarea va conține condiții specifice privind intrarea în vigoare a scrisorii de garanție;

c) nu figurează cu incidente majore cu cecuri și bilete la ordin în ultimele 12 luni în baza de date a Centralei Incidentelor de Plăți⁶;

d) nu înregistrează datorii restante către bugetul general consolidat al statului al căror mod de plată nu a fost reglementat conform prevederilor legale în vigoare.

În cazul în care la data depunerii cererii de garantare criteriul nu este îndeplinit, se poate accepta îndeplinirea acestuia până cel târziu la data intrării în vigoare a scrisorii de garanție. În această situație, solicitantul va prezenta o declarație pe propria răspundere referitoare la modul de reglementare a datoriilor la buget, iar aprobarea va conține condiții specifice privind intrarea în vigoare a scrisorii de garanție;

e) nu s-a instituit procedura judiciară a insolvenței, conform legislației în vigoare;

f) prezintă beneficiarului garanției garanții colaterale pentru cel puțin 20% din valoarea creditului;

g) nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu Ministerul Finanțelor Publice, inclusiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și cu EximBank.

CAPITOLUL V

Documentația, analiza și aprobarea solicitării de garantare

Art. 12. — Solicitantul depune la EximBank cererea de garantare, completată împreună cu beneficiarul garanției, însoțită de documentele necesare analizei solicitării.

Art. 13. — (1) EximBank analizează solicitarea de garantare, potrivit reglementărilor proprii, pe următoarele coordonate:

a) situația economico-financiară a solicitantului;

b) prevederile contractului de credit/proiectului contractului de credit/ofertei de creditare/scrisorii de garanție bancară, după caz;

c) descrierea proiectului (studiului de fezabilitate, planului de afaceri etc.) care constituie obiect al garanției solicitate, după caz;

d) riscurile asociate;

e) alte elemente relevante pentru acordarea garanției.

(2) EximBank are dreptul să solicite informații suplimentare în situația în care elementele cuprinse în cererea de garantare și în documentația furnizată nu sunt suficiente pentru evaluarea riscurilor sau pentru stabilirea condițiilor specifice ale operațiunii de garantare.

Art. 14. — În funcție de caracteristicile fiecărei solicitări de garantare și în urma analizei riscurilor asociate tranzacției, EximBank stabilește condițiile de acordare a garanției, referitor la obiect, valoare, procent garantat, perioadă de valabilitate, comisioane, alte condiții specifice de garantare.

Art. 15. — La cererea solicitantului, pe baza analizei situației economico-financiare a acestuia, EximBank poate emite o scrisoare de intenție.

Art. 16. — Acordarea garanției se realizează pe baza aprobării C.I.F.G.A.

Art. 17. — EximBank monitorizează garanțiile emise, prin acțiuni și operațiuni specifice, pe întreaga perioadă de valabilitate a acestora.

CAPITOLUL VI

Executarea garanției

Art. 18. — Beneficiarul garanției este îndreptățit la executarea garanției numai dacă s-a produs riscul de credit. Cererea de executare trebuie transmisă EximBank în cadrul perioadei de valabilitate a garanției.

Art. 19. — Beneficiarul garanției are dreptul la plata valorii de executare a garanției, în termenii și condițiile prevăzute în Convenția de împărțire a riscului și în Scrisoarea de garanție.

Art. 20. — (1) După executarea garanției, EximBank va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea sumelor plătite din fondurile statului, atât împotriva solicitantului, cât și împotriva oricărei alte persoane asupra căreia solicitantul și-a transferat obligațiile.

(2) Recuperarea prin executare silită se efectuează prin corpurile executorilor fiscali al EximBank.

Art. 21. — (1) Beneficiarul garanției și EximBank vor suporta proporțional, corespunzător procentului de risc asumat de fiecare parte, pierderile survenite ca urmare a producerii riscului de credit, iar valoarea netă a sumelor recuperate prin executarea silită a garanțiilor creditului va fi distribuită în același mod între EximBank și beneficiarul garanției.

(2) Prin convenția de împărțire a riscului, beneficiarul garanției își asumă obligația de a constitui garanțiile la credit și în favoarea EximBank în calitate de cocreditor, cu rang egal, proporțional cu procentul de garantare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 22. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank emite proceduri, care se supun aprobării C.I.F.G.A.

Art. 23. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 60/2010 pentru aprobarea normei „Garanții EximBank în numele și în contul statului” (NI-GAR-10-I/0), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 2 iunie 2010, cu modificările ulterioare, precum și prevederile lit. C. „Pentru produse de garantare în numele și în contul statului” din anexa la Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 50/2009 privind aprobarea Cadrului temporar aplicabil criteriilor de eligibilitate aferente produselor de finanțare și garantare în numele și în contul statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2009, cu modificările ulterioare.

⁴ Publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 244 din 1 octombrie 2004.

⁵ În cazul în care, din verificarea C.R.B., rezultă existența unei sume restante, iar solicitantul garanției prezintă documente din care să reiasă că a reglementat restanța, se consideră criteriul îndeplinit.

⁶ În cazul în care solicitantul figurează cu incidente de plată accidentale, care nu denotă un comportament financiar defectuos, se poate accepta la garantare, cu justificarea corespunzătoare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

